

TREDJE PÅSKVECKAN

MÅNDAG DEN 5 MAJ

Läsning Apg 6:8–15

Stefanos, som var fylld av nåd och kraft, gjorde stora under och tecken bland folket. Då uppträdde några medlemmar i den synagoga som kallades De frigivnas (dit hörde folk från Kyrene, Alexandria, Kilikien och Asien) och började disputeras med Stefanos. Men de kunde inte hävda sig mot visdomen och anden i det han sade. Därför skickade de fram några som skulle säga att de hört honom yttra sig hädiskt om Mose och Gud. De hetsade upp folket och de äldste och de skrifflärda, och sedan kom de och grep Stefanos och förde honom till rådet. Där fick falska vittnen träda fram och säga: »Den här mannen angriper ständigt och jämt både denna heliga plats och lagen. Vi har hört honom säga att Jesus, han från Nasaret, skall förstöra denna plats och ändra på de seder och bruk som vi har från Mose.« Alla som satt i rådet gav noga akt på Stefanos och tyckte då att hans ansikte var som en ängels.

Responsoriepsalm Ps 119:23–24, 26–27, 29–30 (R. 1b)

R. Saliga de som vandrar efter Herrens lag
eller: Halleluja.

Furstar lägger råd mot mig,
men din tjänare begrundar dina stadgar,
ja, dina vittnesbörd är min lust,
de ger mig råd. R.

Jag berättade om mina vägar, och du svarade.
Lär mig dina bud.
Lär mig att förstå dina stadgars väg,
så vill jag begrunda dina under. R.

Låt lögnens väg vara fjärran ifrån mig,
och förunna mig din undervisning.
Jag har utvalt sanningens väg,
jag har bejakat dina lagar. R.

Halleluja Matt 4:4b

V. Människan skall inte leva bara av bröd
utan av varje ord som utgår ur Guds mun.

Evangelium Joh 6:22–29

När Jesus hade gett mat åt de fem tusen, såg lärjungarna honom komma gående på sjön. Nästa dag upptäckte folkmassan, som var kvar på andra sidan sjön, att det bara hade funnits en enda båt där och att Jesus inte hade följt med sina lärjungar i den utan att de hade gett sig av ensamma. Men det kom andra båtar från Tiberias och lade till nära platsen där man hade ätit brödet, det som Herren hade läst tacksägelsen över. När folket nu upptäckte att Jesus inte var där och inte heller hans lärjungar, steg de i båtarna och for över till Kafarnaum för att leta efter Jesus. De fann honom där på andra sidan sjön och frågade honom: »Rabbi, när kom du hit?« Jesus svarade: »Sannerligen, jag säger er: ni söker inte efter mig därför att ni har fått se tecken utan därför att ni åt av bröden och blev mätta. Arbeta inte för den föda som är förgänglig utan för den föda som består och skänker evigt liv och som Människosonen skall ge er. Ty på honom har Fadern, Gud själv, satt sitt sigill.« De frågade då: »Vad skall vi göra för att utföra Guds verk?« Jesus svarade: »Detta är Guds verk: att ni tror på honom som han har sänt.«

TISDAG DEN 6 MAJ

Läsning Apg 7:51 – 8:1a

Stefanos sade till folket, de äldste och skriftlärdade: »Styvnackade är ni, oomskurna till hjärta och öron. Alltid gör ni motstånd mot den helige Ande, ni som era fäder. Finns det någon profet som era fäder inte har förföljt? De dödade dem som förutsade att den Rättfärdige skulle komma, och nu har ni förrått och mördat honom, ni som fick lagen utfärdad åt er av änglar men inte har hållit den.«

När de hörde detta blev de så ursinniga på Stefanos att de skar tänder. Men fylld av helig ande riktade han blicken mot himlen och såg Guds härlighet och Jesus som stod på Guds högra sida, och han sade: »Jag ser himlen öppen och Människosonen stå på Guds högra sida.« Då ropade de högt och höll för öronen, och alla störtade sig över honom på en gång och släpade ut honom ur staden för att stena honom. Vittnena lade sina mantlar framför fötterna på en ung man som hette Saul. Så stenade de Stefanos, som åkallade Herren och sade: »Herre Jesus, ta emot min ande.« Han föll på knä och ropade högt: »Herre, ställ dem inte till svars för denna synd.« Med de orden dog han. Också Saul tyckte det var riktigt att han dödades.

Responsoriepsalm Ps 31:3c–4, 6ab, 7b, 8a, 17, 21ab (R. 6a)

Ur Lektionarium för vardagar band I utgivet 1992:

R. I din hand befäller jag min ande
eller: Halleluja.

Var mig en fast klippa, en borg som blir min räddning.
Ty du är mitt bergfäste och min borg,
och du skall, för ditt namns skull, leda och föra mig. R.

I din hand befäller jag min ande,
du befriar mig, Herre, du trofaste Gud.

Jag förtröstar på Herren.

Jag vill jubla och vara glad över din nåd. R.

Låt ditt ansikte lysa över din tjänare,

hjälp mig i din nåd.

Du bevarar dem i ditt ansiktes beskydd

när människor gaddar sig samman. R.

Ur Lektionarium för vardagar band I utgivet 2022:

R. I dina händer lämnar jag min ande *eller* Halleluja.

Var mig en fast klippa,

en borg som blir min räddning.

Ty du är mitt bergfäste och min borg,

och du skall, för ditt namns skull, leda och föra mig. R.

I dina händer lämnar jag min ande,

du befriar mig, Herre, du sanne Gud.

Jag förtröstar på Herren,

jag vill jubla och vara glad över din nåd. R.

Låt ditt ansikte lysa över din tjänare,

hjälp mig i din nåd.

Lovad vare Herren,

som bevisat mig sin underbara nåd. R.

Halleluja Joh 6:35ab

V. Jag är livets bröd, säger Herren.

Den som kommer till mig skall aldrig hungra.

Evangelium Joh 6:30–35

Vid den tiden sade folket till Jesus: »Vilket tecken vill du göra, så att vi kan se det och tro på dig? Vad kan du utföra? Våra fäder åt mannat i öknen, så som det står skrivet: *Han gav dem bröd från himlen att äta.*« Jesus svarade: »Sannerligen, jag säger er: Mose gav er inte brödet från himlen, men min fader ger er det sanna brödet från himlen. Guds bröd är det bröd som kommer ner från himlen och ger världen liv.«

De bad honom då: »Herre, ge oss alltid det brödet.« Jesus svarade: »Jag är livets bröd. Den som kommer till mig skall aldrig hungra, och den som tror på mig skall aldrig någonsin törsta.«

ONSDAG DEN 7 MAJ

Läsning Apg 8:1b–8

En svår förföljelse började mot församlingen i Jerusalem, och alla utom apostlarna skingrades över hela Judeen och Samarien. Några fromma män begravde Stefanos och höll stor dödsklagan över honom. Men Saul for hårt fram mot församlingen. Han trängde in i hus efter hus, släpade bort män och kvinnor och lät sätta dem i fängelse.

De som hade skingrats vandrade omkring och predikade budskapet. Filippos kom till huvudstaden i Samarien och förkunnade Kristus för folket där. Alla lyssnade uppmärksamt på hans ord när de hörde honom tala och såg de tecken han gjorde. Ty från många som var besatta for de orena andarna ut under höga rop, och många lytta och lama botades. Det blev stor glädje i den staden.

Responsoriepsalm Ps 66:1-3a, 4-7a (R. 1)

Ur Lektionarium för vardagar band I utgivet 1992:

R. Höj jubel till Gud, alla länder
eller: Halleluja.

Höj jubel till Gud, alla länder,
lovsjung hans namn, ge honom ära och pris.
Säg till Gud:
Hur underbara är inte dina gärningar! R.

Alla länder skall tillbe och lovsjunga dig,
de skall lovsjunga ditt namn.
Kom och se vad Gud har gjort.
Underbara är hans gärningar mot människor. R.

Han förvandlade havet till torrt land,
de vandrade rakt genom floden,
då gladdes vi över honom.
Han råder för evigt. R.

Ur Lektionarium för vardagar band I utgivet 2022:

R. Höj jubel till Gud, alla länder *eller* Halleluja.

Höj jubel till Gud, alla länder,
lovsjung hans namn, ge honom ära och pris.
Säg till Gud: Hur underbara är inte dina gärningar. R.

Alla länder skall tillbe och lovsjunga dig,
de skall lovsjunga ditt namn.
Kom och se vad Gud har gjort.
Underbara är hans gärningar mot människor. R.

Han förvandlade havet till torrt land,

de vandrade rakt genom floden.
Då gladdes vi över honom,
han råder för evigt. R.

Halleluja Joh 6:40

V. Alla som ser Sonen och tror på honom
skall ha evigt liv, säger Herren.

Evangelium Joh 6:35–40

Vid den tiden sade Jesus till folket: »Jag är livets bröd. Den som kommer till mig skall aldrig hungra, och den som tror på mig skall aldrig någonsin törsta. Men som jag har sagt er: ni har sett mig och tror ändå inte. Alla som Fadern ger mig skall komma till mig, och den som kommer till mig skall jag inte visa bort. Ty jag har inte kommit ner från himlen för att göra vad jag själv vill utan för att göra hans vilja som har sänt mig. Och detta är hans vilja som har sänt mig: att jag inte skall låta någon gå förlorad av dem som han har gett mig, utan låta dem uppstå på den sista dagen. Ty detta är min faders vilja: att alla som ser Sonen och tror på honom skall ha evigt liv. Och jag skall låta dem uppstå på den sista dagen.«

TORSDAG DEN 8 MAJ

Läsning Apg 8:26–40

En ängel från Herren sade till Filippos: »Gå nu vid middagstiden ut på vägen som leder från Jerusalem ner till Gaza. Den ligger öde.« Han gick genast. Då kom där en etiopier som var mäktig hoveunuck hos kandake, den etiopiska drottningen, och hade ansvaret för hela hennes skattkammare. Han hade farit till Jerusalem för att tillbe Gud och var nu på väg hem och satt i sin vagn och läste profeten Jesaja. Anden sade till Filippos: »Gå fram till vagnen och håll dig intill den.« Filippos skyndade fram, och när han hörde mannen läsa profeten Jesaja frågade han: »Förstår du vad du läser?« – »Hur skulle jag kunna det utan att någon vägleder mig?« svarade mannen. Och han bad Filippos stiga upp och sätta sig bredvid honom. Skriftstället som han läste var detta:

*Liksom ett får som förs till slakt,
liksom ett lamm som är tyst inför den som klipper det
öppnade han inte sin mun.
Genom förödmjukelsen blev hans dom upphävd.
Vem kan räkna hans efterkommande,
när hans liv nu upphöjs från jorden?*

Hovmannen frågade Filippos: »Säg mig, vem talar profeten om – sig själv eller någon annan?« Filippos tog då till orda, och med skriftstället som utgångspunkt förkunnade han budskapet om Jesus för honom. När de färdades vägen fram, kom de till ett ställe med vatten, och hovmannen sade: »Här finns vatten. Är det något

som hindrar att jag blir döpt?« Han lät stanna vagnen, och båda två, Filippos och hovmannen, steg ner i vattnet, och Filippos döpte honom. När de hade stigit upp ur vattnet, ryckte Herrens ande bort Filippos, och hovmannen såg honom inte mer; han fortsatte sin resa, fylld av glädje. Men Filippos, visade det sig, hade kommit till Ashdod, och sedan gick han från stad till stad och förkunnade budskapet tills han kom till Caesarea.

Responsoriepsalm Ps 66:8-9, 16-17, 20 (R. 1)

Ur Lektionarium för vardagar band I utgivet 1992:

R. Höj jubel till Gud, alla länder
eller: Halleluja.

Prisa, ni folk, vår Gud,
och låt hans lov ljuda högt,
ty han har bevarat vårt liv
och har inte låtit oss vackla. R.

Kom och hör, jag vill berätta för er, ni alla som fruktar Gud,
om allt gott som Herren har gjort för mig.
När jag ropade till honom med min mun,
redan då var lovsång på min tunga. R.

Lovad vare Gud, som inte har förkastat min bön
eller vänt ifrån mig sin nåd! R.

Ur Lektionarium för vardagar band I utgivet 2022:

R. Höj jubel till Gud, alla länder
eller: Halleluja.

Prisa, ni folk, vår Gud,
och låt hans lov ljuda högt,
ty han har bevarat vårt liv
och har inte låtit oss vackla. R.

Kom och hör, jag vill berätta för er,
ni alla som fruktar Gud,
om allt gott som Herren har gjort för mig. R.

När jag ropade till honom med min mun,
redan då var lovsång på min tunga.
Lovad vare Gud,
som inte har förkastat min bön
eller vänt ifrån mig sin nåd! R.

Halleluja Joh 6:51

V. Jag är det levande brödet,
som har kommit ner från himlen.
Den som äter av det brödet skall leva i evighet.

Evangelium Joh 6:44-51

Vid den tiden sade Jesus till folket: »Ingen kan komma till mig utan att Fadern som har sänt mig drar honom, och jag skall låta honom uppstå på den sista dagen. Det står skrivet hos profeterna: *Alla skall bli Guds lärjungar*. Var och en som har lyssnat till Fadern och lärt av honom kommer till mig. Men ingen har sett Fadern, utom den som har kommit från Gud; han har sett Fadern. Sannerligen, jag säger er: den som tror har evigt liv. Jag är livets bröd. Era fäder åt mannat i öknen och de dog. Men brödet som kommer ner från himlen är sådant att den som äter av det inte skall dö. Jag är det levande brödet, som har kommit ner från himlen. Den som äter av det brödet skall leva i evighet. Brödet jag skall ge är mitt kött, jag ger det för att världen skall leva.«

FREDAG DEN 9 MAJ

Läsning Apg 9:1-20

Saul, som ännu rasade av mordlust mot Herrens lärjungar, gick till översteprästen och bad att få med sig brev till synagogorna i Damaskus: om han fann några som hörde till Vägen, män eller kvinnor, skulle han få fångsla dem och föra dem till Jerusalem. Men när han på sin resa närmade sig Damaskus, omgavs han plötsligt av ett bländande ljussken från himlen. Han föll till marken och hörde en röst som sade till honom: »Saul, Saul, varför förföljer du mig?« Han frågade: »Vem är du, herre?« – »Jag är Jesus, den som du förföljer. Stig upp och gå in i staden, så får du veta vad du skall göra.« Hans reskamrater stod förstummade; de hörde rösten men såg ingen. Saul reste sig upp, men fast hans ögon var öppna kunde han inte se. De tog honom då vid handen och ledde honom in i Damaskus. Under tre dagar var han blind, och han varken åt eller drack.

I Damaskus fanns en lärjunge som hette Ananias. Till honom sade Herren i en syn: »Ananias!« Han svarade: »Ja, herre.« Herren sade: »Gå genast till Raka gatan, och fråga i Judas hus efter en som heter Saul och är från Tarsos. Han ber, och i en syn har han sett en man som heter Ananias komma in och lägga sina händer på honom för att han skall se igen.« – »Herre«, svarade Ananias, »jag har hört från många håll om den mannen och allt ont han har gjort mot dina heliga i Jerusalem. Och nu är han här med fullmakt från översteprästerna att gripa alla som åkallar ditt namn.« Men Herren sade till honom: »Gå, honom har jag utvalt till mitt redskap. Han skall föra ut mitt namn till hedningar och kungar och Israels folk, och jag skall låta honom veta hur mycket han måste lida för mitt namns skull.«

Ananias gav sig i väg och gick till Judas hus. Han lade sina händer på Saul och sade: »Saul, min broder! Herren själv, Jesus, som visade sig för dig på vägen hit, har

sänt mig för att du skall få tillbaka din syn och fyllas av helig ande.« Då var det som om fjäll hade fallit från Sauls ögon, och han kunde se igen. Han lät genast döpa sig, och när han hade ätit, återfick han krafterna. Han stannade några dagar hos lärjungarna i Damaskus och började genast förkunna i synagogorna att Jesus är Guds son.

Responsoriepsalm Ps 117 (R. Mark 16:15)

R. Gå ut överallt i världen och förkunna evangeliet
eller: Halleluja.

Lova Herren, alla hedningar,
prisa honom, alla folk. R.

Ty hans nåd är väldig över oss,
och Herrens sanning varar i evighet. R.

Halleluja Joh 6:56

V. Den som äter mitt kött och dricker mitt blod
förblir i mig och jag i honom.

Evangelium Joh 6:52–59

Vid den tiden började judarna tvista med varandra om hur Jesus kunde ge dem sitt kött att äta. Jesus svarade: »Sannerligen, jag säger er: om ni inte äter Människosönens kött och dricker hans blod, äger ni inte livet. Den som äter mitt kött och dricker mitt blod har evigt liv, och jag skall låta honom uppstå på den sista dagen. Ty mitt kött är verklig föda, och mitt blod är verklig dryck. Den som äter mitt kött och dricker mitt blod förblir i mig och jag i honom. Liksom den levande Fadern har sänt mig och jag lever genom Fadern, skall också den som äter mig leva genom mig. Detta är brödet som har kommit ner från himlen, ett annat bröd än det som fäderna åt. De dog, men den som äter detta bröd skall leva i evighet.« Detta sade han när han undervisade i synagogan i Kafarnaum.

LÖRDAG DEN 10 MAJ

Läsning Apg 9:31–42

Kyrkan fick vara i fred i hela Judeen, Galileen och Samarien. Den byggdes upp och levde i gudsfruktan, och den växte genom den helige Andes tröst och stöd.

Petrus vandrade från plats till plats och kom då också till de heliga som bodde i Lydda. Där träffade han en man vid namn Aineas som var förlamad och hade legat till sängs i åtta år. Petrus sade till honom: »Aineas, Jesus Kristus botar dig. Stig upp och gör själv iordning din bädd.« Genast steg han upp, och alla som bodde i Lydda och på Saronslätten såg honom, och de omvände sig till Herren.

I Joppe fanns det bland lärjungarna en kvinna som hette Tabita, på grekiska Dorkas. Hennes liv var fyllt av goda gärningar och frikostighet mot de fattiga. Vid den här tiden blev hon sjuk och dog, och man tvättade henne och bar upp henne på övervåningen. Lydda ligger inte långt från Joppe, och då lärjungarna hörde att Petrus var där, skickade de dit två män och bad honom komma över till dem så fort som möjligt. Petrus följde genast med. När han kom fram, förde de honom upp på övervåningen, där alla änkorna samlades kring honom och gråtande visade honom de skjortor och mantlar som Dorkas hade gjort medan hon ännu var bland dem. Petrus sade åt alla att gå ut och föll sedan på knä och bad. Så vände han sig mot den döda och sade: »Tabita, stig upp!« Hon öppnade ögonen, och när hon såg Petrus satte hon sig upp. Han räckte henne handen och hjälpte henne att resa sig. Sedan kallade han in de heliga och änkorna och lät dem se hur hon stod där levande. Händelsen blev känd i hela Joppe, och många kom till tro på Herren.

Responsoriepsalm Ps 116:12–17 (R. jfr 17)

Ur Lektionarium för vardagar band I utgivet 1992:

R. Jag vill offra lovets offer och åkalla Herrens namn
eller: Halleluja.

Hur skall jag löna Herren
alla hans välgärningar mot mig?
Jag vill taga frälsningens bägare
och åkalla Herrens namn. R.

Jag vill infria åt Herren mina löften,
ja, inför hela hans folk.
Dyrt aktad i Herrens ögon
är hans frommas död. R.

Ack Herre, jag är ju din tjänare,
jag är din tjänare, en son till din tjänsteflicka,
du har lossat mina band.
Dig vill jag offra lovets offer,
jag vill åkalla Herrens namn. R.

Ur Lektionarium för vardagar band I utgivet 2022:

R. Hur skall jag löna Herren alla hans välgärningar mot mig? *eller* Halleluja.

Hur skall jag löna Herren
alla hans välgärningar mot mig?
Jag vill lyfta frälsningens bägare
och åkalla Herrens namn. R.
Jag vill infria åt Herren mina löften,
ja, inför hela hans folk.

Dyrbar i Herrens ögon
är hans heligas död. R.

O Herre, jag är ju din tjänare,
jag är din tjänare, din tjänarinns son,
du har lossat mina band.
Åt dig vill jag offra lovets offer,
jag vill åkalla Herrens namn. R.

Halleluja Jfr Joh 6:63c, 68c

V. Alla dina ord är ande och liv;
du har det eviga livets ord.

Evangelium Joh 6:60–69

Vid den tiden sade många av Jesu lärjungar: »Det är outhärdligt, det han säger. Vem står ut med att höra på honom?« Jesus, som genast förstod att lärjungarna förargade sig över hans ord, sade till dem: »Får det här er att vackla? Hur blir det då om ni får se Människosonen stiga upp dit där han var förut? Det är anden som ger liv, köttet är till ingen hjälp. De ord jag har talat till er är ande och liv. Men det är några av er som inte tror.« Jesus visste ju från början vilka som inte trodde och vem som skulle förråda honom. Och han fortsatte: »Det var därför jag sade er att ingen kan komma till mig om han inte får det som gåva av Fadern.«

Då drog sig många av hans lärjungar tillbaka och ville inte längre följa med honom. Jesus sade till de tolv: »Inte vill väl ni också gå er väg?« Simon Petrus svarade: »Herre, till vem skulle vi gå? Du har det eviga livets ord, och vi tror och vi förstår att du är Guds helige.«

FJÄRDE PÅSKSÖNDAGEN DEN 11 MAJ

Första läsningen Apg 13:14, 43–52

Paulus och Barnabas kom till Antiochia i Pisidien. På sabbatsdagen gick de till synagogan och satte sig där. Och när man skildes åt efter gudstjänsten gjorde många judar och gudfruktiga proselyter sällskap med Paulus och Barnabas, som talade till dem och uppmanade dem att hålla sig till Guds nåd.

Följande sabbat samlades så gott som hela staden för att höra ordet om Herren. När judarna fick se allt folket fylldes de av avund och bemötte det Paulus sade med smädelser. Men Paulus och Barnabas svarade frimodigt: »Det var ni som först skulle få höra Guds ord förkunnas. Men när ni nu visar det ifrån er och dömer er själva ovärdiga det eviga livet, då vänder vi oss till hedningarna. Ty så har Herren befallt oss:

*Jag har gjort dig till ett ljus för hedningarna,
för att du skall bli till frälsning intill jordens yttersta gräns.»*

När hedningarna hörde detta blev de glada och prisade ordet om Herren. Alla som var bestämda till evigt liv kom till tro, och ordet om Herren fördes ut i hela den trakten.

Men judarna hetsade upp de gudfruktiga kvinnorna av förnäm familj och de ledande männen i staden. De fick i gång en förföljelse mot Paulus och Barnabas och drev bort dem från området. De båda skakade dammet av sina fötter mot dem och gick till Ikonion. Och lärjungarna uppfylldes alltmer av glädje och helig ande.

Responsoriepsalm Ps 100:1-3,5 (R. jfr 3c)

Ur Lektionarium för söndagar årgång C utgivet 2000:

R. Vi är hans folk, fåren i hans hjord
eller: Halleluja.

Hylla Herren, hela världen,
tjäna Herren med glädje,
träd fram inför honom med jubelrop! R.

Besinna att Herren är Gud,
han har gjort oss och vi är hans,
hans folk, fåren i hans hjord. R.

Ty Herren är god,
evigt varar hans nåd,
från släkte till släkte hans trofasthet. R.

Ur Lektionarium för söndagar årgång C utgivet 2025:

R. Vi är hans folk, fåren i hans hjord
eller: Halleluja.

Höj Herren, alla länder,
tjäna Herren med glädje,
kom inför hans ansikte med fröjderop! R.

Förnim att Herren är Gud.
Han har gjort oss, och inte vi själva,
Till sitt folk och till får i sin hjord. R.

Ty Herren är god,
evigt varar hans nåd,
och hans trofasthet från släkte till släkte. R.

Andra läsningen Upp 7:9, 13-17

Jag, Johannes, såg, och se: en stor skara som ingen kunde räkna, av alla folk och stammar och länder och språk. De stod inför tronen och Lammet klädda i vita kläder med palmkvistar i sina händer.

Och en av de äldste sade till mig: »Det är de som kommer ur det stora lidandet. De har tvättat sina kläder rena och gjort dem vita i Lammets blod. Därför står de inför Guds tron, och de tjänar honom dag och natt i hans tempel, och han som sitter på tronen skall slå upp sitt tält över dem. De skall inte längre hungra och inte längre törsta, varken solen eller någon annan hetta skall träffa dem. Ty Lammet som står mitt för tronen skall vara deras herde och leda dem fram till livets vattenkällor, och Gud skall torka alla tårar från deras ögon.«

Halleluja Joh 10:14

V. Jag är den gode herden, säger Herren;
jag känner mina får, och de känner mig.

Evangelium Joh 10:27–30

Vid den tiden sade Jesus: »Mina får lyssnar till min röst, och jag känner dem, och de följer mig. Jag ger dem evigt liv, och de skall aldrig någonsin gå under, och ingen skall rycka dem ur min hand. Vad min fader har gett mig är större än allt annat, och ingen kan rycka det ur min faders hand. Jag och Fadern är ett.«